

egentlig ikke paa Ordføreren, men maa nærmest tilskrives ærede Medlemmer af Mindretallet. Dagen efter gik jeg op til vor højtærede Formand og gjorde ham opmærksom paa, at der i Ændringsforslaget var kommet til at staa over Ændringsforslag 11 a. § 5 i Stedet for § 3. Jeg mente saa, at jeg dermed var klar af den Sag. Jeg gik ud fra, at Formanden mulig, hvis han fandt det nødvendigt, vilde tilkendegive over for Tinget, at der var indløbet en Trykfejl; thi atter at faa det omtrykt, kunde der ikke godt være Tale om. Imidlertid skete det ikke, og jeg tror ikke, der er kommet Ulykker ud af det. Men den ærede Ordfører for Mindretallet fandt Anledning til i Gaar, da han havde Ordet, at gøre opmærksom paa, at der er kommet til at staa 5 i Stedet for 3. Naar man ved, at det egentlig var de Herrer af Mindretallet, som var Skyld i denne Omtrykning og i den Fejl, der kom til at staa der, kunde den ærede Ordfører for Mindretallet meget godt tiet stille. Hvad den ærede Ordfører for Mindretallet havde at sige i Gaar og i Dag, var egentligt ikke stort. Den Kritik, jeg rettede mod det ærede Mindretals Ændringsforslag, imødegik han ikke paa et eneste Punkt. Hvad Grunden var, skal jeg ikke fordybe mig i, men han gjorde det ikke. Rimeligvis var det den, at han ikke havde meget at indvende mod den Kritik, jeg var fremkommen med; men han fandt den rigtig i alle Ender og Kanter. For saa vidt er jeg tilfreds. Jeg føler mig ligefrem smigret over, at den ærede Ordfører for Mindretallet ikke kom med en Imødegaaelse paa disse Punkter. I Dag har det ærede Medlem været inde paa, at Bestyreren for Imprægneringsanstalten, som Flertallet har tilladt sig at flytte fra 5te til 4de Klasse, skulde flyttes tilbage igen. Det er i og for sig ikke noget stort Spørgsmaal, men det forekommer mig alligevel, at han nærmest har sin Plads i 4de Klasse og ikke i 5te. Og een Ting er i hvert Fald vist, at naar han bliver staaende i 4de Klasse, saa faar han 2,400 Kr. i Begyndelsesløn og 600 Kr. i Løbet af 16 Aar, tilsammen 3,000 Kr. Men de 300 Kr., som det ærede Mindretal ogsaa vil unde ham, faar han sikkert ikke, de ville ubetinget falde bort. I den Løn, der er fastsat her, er indbefattet ikke blot Løn for Virksomheden som Stationsbestyrer men tillige som Bestyrer for Imprægneringsanstalten. I hvert Fald er det en Forudsætning, som jeg stadig er gaaet ud fra. Jeg skal tillade mig at anbefale, at man

følger Flertallet og Ministeren i dette Spørgsmaal som for øvrigt ogsaa i de andre.

Jeg har dernæst en almindelig Bemærkning til det ærede Medlem for Sønderø (M. Larsen). Han udtalte sin Glæde over, at Lønningerne vare satte ned. Maa jeg sige til det ærede Medlem, at saaledes som Forslaget forelaa fra Ministerens Haand, var det i Virkeligheden efter min Opfattelse i en saadan Affattelse, at det burde have været gennemført uden Forandringer. Det var meget mere harmonisk affattet, end det vil blive nu, selv om Flertallets Ændringsforslag blive vedtagne. Naturligvis vil det blive mere harmonisk, hvis det bliver Flertallets, derimod bliver det ligefrem et Monstrum af en Lønningslov, dersom Mindretallets Forslag vedtages. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa et Forhold og det er, at Embedsmænd i denne Etat blive ved denne Lov, selv om Flertallets Ændringer vedtages, satte endogsaa betydelig lavere i Løn end jævntstillede Funktionærer i andre Etater. Jeg skal fremhæve et Eksempel, der taler for dem alle sammen. Vi have her paa Lovforslaget tre Telegrafingeniører. Vi have tilsvarende Embedsmænd under Statsbanerne; der er to. Disse to lønnes med en Begyndelsesløn af 3,600 Kr., have i Øjeblikket tre Alderstilæg paa 10 pCt. hver, altsaa 360 Kr. Slutningslønnen bliver da efter 12 Aars Forløb 4,680 Kr. Men deres Kolleger her, hvad byder man dem? 3,000 Kr. som Begyndelsesløn og en Slutningsløn efter Mindretallets Forslag paa 4,000 Kr., efter Flertallets paa 4,200 Kr. Skulde man imidlertid udpege, hvem af Ingeniørerne, Statsbanernes eller Telegrafens, der kunde betegnes som specifikke Fagingeniører, er det sikkert dem, hvorom her er Tale. Saaledes er det omtrent hele Vejen igennem. Jeg er ganske sikker paa, at det ærede Medlem er Tilhænger af det Princip, at parallelle Klasser i de forskellige Etater ogsaa skulle have samme Løn. Men naar Princippet skal gennemføres i Praksis, saa viger man tilbage. Man klipper i Flæng. Naar man kan gøre det, saa gør man det uden Hensyn til, om det er med Rette eller Urette. Imidlertid ere disse Lønninger saaledes, at de nogenlunde kunne gaa an, og Etaten udvikler sig, og efterhaanden som den udvikler sig, vil man ogsaa her i Tinget indse, at man kan ikke lønne disse Funktionærer lavere, end man lønner tilsvarende i andre Etater. Jeg tænker derfor: kommer Tid, kommer Raad; denne Gang et Skridt fremad, næste Gang